

La farmàcia del president José Ramón Bauzá se li ha convertit en un maldecap que podria fer-lo dimitir.

Un president assetjat

No han passat ni dos anys de les eleccions autonòmiques, ne les quals el PP, encapçalat per José Ramón Bauzá, va assolir el millor resultat de la seva història: 35 escons sobre els 59 que té el Parlament balear. Tot i que ha patit la defecció d'un trànsfuga (Antoni Pastor), continua gaudint del suport parlamentari (34 diputats) més gran que mai hagi tingut un partit a Balears des de la creació de l'autogovern, ara fa trenta anys. Tanmateix, la situació política del govern Bauzá s'ha complicat molt i a hores d'ara ningú està segur que el president pugui acabar la legislatura. Les mentides que ha dit amb relació a la seva farmàcia i d'altres negocis privats en són la causa.

La farmàcia i l'ajuntament. José Ramón Bauzá va néixer a Madrid el

Malgrat l'àmplia majoria absoluta que té el PP, José Ramón Bauzá es troba políticament assetjat i debilitat.

1970 –de pare mallorquí militar, que estava destinat en aquesta ciutat, i mare madrilenya– i allà estudià farmàcia. En titular-se, va establir la seva residència a l'illa, amb la qual, tot sigui dit, sempre havia tingut una estreta relació. Va comprar ca seva al municipi de Marratxí, que és fronterer amb Palma i que, de fet, es confon amb la capital a la part del Pont d'Inca, on obrí la farmàcia el jove Bauzá. Aquesta zona antigament

era de residència d'obriers d'indústries que s'havien construït allà. Estava bastant allunyada del nucli urbà de Palma. Al llarg dels anys, però, tota la zona es va convertir en conurbació de la capital. I durant els anys noranta del segle passat i la primera dècada de l'actual va experimentar un enorme creixement demogràfic i urbanístic.

El jove Bauzá va obrir la seva farmàcia, doncs, en una zona excel·lent, per raó de l'augment de clientela potencial. Guanyà molts de diners, els quals invertí en algunes propietats, com ara un pis en primera línia de mar, sobre la muralla de Palma, en una zona on en els anys d'alta febre immobiliària el preu del metre quadrat superava amb escreix els 10.000 euros; actualment el pis està valorat en 1,2 milions d'euros. Per cert, l'edifici en el qual està situat el luxós habitatge sembla que fou construït sense guardar les adequades volumetries i alçada –el nucli antic té moltes servituds legals a l'hora de construir-hi–, però s'ha salvat d'una possible obligació d'esbucar allò irregular gràcies a un

canvi urbanístic recentment aprovat per l'Ajuntament de Palma, el qual, com és conegut, també és governat amb majoria absoluta pel PP.

Una vegada que Bauzà va assolir una bona posició econòmica gràcies a l'èxit de la farmàcia, decidí entrar en política, no obstant, però, sense deixar el negoci. S'afilià al PP quan tenia només 26 anys, de la mà d'un veterà del partit que el catapultà tot d'una a ocupar un escó de l'ajuntament –gràcies a la dimissió del titular– càrrec que mantingué durant aquell mandat que acabà el 1999. Aleshores li oferiren seguir, així ho féu i el següent mandat consistorial (1999-2003) arribà a ocupar el càrrec de tinent de batlle d'Urbanisme i de Sanitat. Sense, però, abandonar la farmàcia. Va ser cap de llista a les eleccions municipals de 2003. El PP arribà a un acord per compartir la batllia amb una candidatura independent. Així, els dos anys finals del mandat municipal, un jove Bauzà, amb 35 anys, es convertia en batlle de Marratxí. En les eleccions de 2007 guanyava per majoria absoluta. Sense deixar, en cap moment, la farmàcia.

És important retenir la dada que Bauzà va transitar per aquesta primera fase de la seva vida política sense mai deixar la farmàcia. La llei diu que un polític amb dedicació exclusiva al càrrec –com era el cas del batlle Bauzà– que és propietari i titular d'una apotecaria hauria de nomenar un substitut per portar la farmàcia. Ara s'ha sabut que Bauzà no ho va fer.

La farmàcia i la presidència. Després del congrés del PP de 2008, la presidenta orgànica electa, Rosa Estaràs, nomenà el quasi desconegut Bauzà vice-president del partit. Al cap d'un any, Estaràs, farta de les guerres internes i dels escàndols de corrupció, tira la tovallola i se'n va d'eurodiputada al Parlament Europeu. Apadrinà Bauzà com el seu relleu i la direcció central, personalment Mariano Rajoy, li donà el plàcet. Però com que molts en el si del PP illenc exigien un congrés extraordinari per a decidir qui havia de liderar el partit, sense imposicions de Madrid, Bauzà optà per pegar un cop d'efecte. Convocà un congrés extraordinari per al 7 de març de 2010 amb un únic punt del dia: elecció de president mitjançant vot directe i secret de tots els militants, i a

aquest efecte habilità les seues del partit a cada localitat illenca. Bauzà guanyà amb un 70% dels vots contra el 30% del seu oponent, l'anticatalanista Carlos Delgado.

Al cap d'un any, com és prou conegut, el PP, amb Bauzà al capdavant, agranà l'esquerra a les urnes. L'apotecari, amb 41 anys, es convertí el 18 de juny de 2011 en president del Govern de les Illes Balears. Sense deixar de ser el titular i propietari de la farmàcia. La qual, tot sigui dit, aleshores no aixecava l'interès de ningú.

Però aquest desinterès cap a l'apotecaria canvià dràsticament el maig de 2012. Aleshores el *Diario de Mallorca* publicà una informació en la qual assegurava que el president era incompatible amb el fet de ser titular i propietari de la farmàcia, segons la llei de farmàcia. A més, també deia que la llei d'incompatibilitats balear prohibia tenir dos sous, dos rendiments econòmics, als membres del govern, com era el cas de Bauzà: el seu sou de president i, a més, els ingressos que tenia de la farmàcia. A banda,

la informació assegurava que Bauzà era administrador de dues societats, una de les quals, una vinoteca anomenada Divino, va tenir relacions comercials amb Borja Rupérez, persona que fou nomenada el 2011 gerent d'IB3 i a qui, posteriorment, se'l va fer dimitir.

La primera reacció de Bauzà va ser fer l'orella sorda. Però l'oposició, PSOE i PSM (i els seus aliats, actualment la coalició anomenada Més), va agafar aquella informació i ja no el deixà córrer. Altres mitjans de comunicació s'hi tiraren a sobre, també. Ben aviat la bolla es va anar fent més i més grossa. El president intentà aturar l'allau que li venia al damunt a través d'una "Nota d'aclariment del President del Govern de les Illes Balears", en què assegurava que des del juliol de 2011 l'empresa Divino tenia un altre administrador, que l'altra societat, anomenada Bauser, es limitava a gestionar el seu patrimoni, "quelcom permès per la llei", i respecte de la farmàcia deia que no havia "incoregut en cap causa d'incompatibilitat, ni com a diputat ni com a president del Govern

EFE

El PSOE –en la foto, Francina Armengol– s'ha aferrat a la mentida dita per Bauzà sobre la seva farmàcia per a atacar-lo continuament.

de les Illes Balears; exerceixo tals càrrecs amb dedicació absoluta i exclusiva, excepte pel que fa referència a la meua condició de president del Partit Popular i a les activitats corresponents a l'administració del meu patrimoni personal i familiar, tot dos supòsits permesos per la llei". És a dir, considerava els ingressos que pogués tenir de la farmàcia com a gestió del seu patrimoni.

Tanmateix, l'oposició no el creia. Plenari rere plenari acusaven el president de no donar explicacions. La portaveu parlamentària conservadora, Mabel Cabrer, contraatacava dient que PSOE i PSM "persegueixen" el president sense tenir "cap raó" perquè "no hi ha res mal fet" i que, a més, el president "ha donat totes les explicacions pertinents" a través de la nota esmentada.

Canvi de conjuntura. Durant mesos les acusacions de l'oposició no trobaven més que el silenci de Bauzà i l'atac del PP a través de Cabrer i d'altres representants. Fins que ara fa poc, amb el gran escàndol Bárcenas-Gürtel a Madrid, els dirigents conservadors han estat atacats per un desig irrefrenable de suposada transparència. En aquest context, que Bauzà i el PP balear no volgués donar més explicacions, ni mostrar la seva declaració de béns i activitats entregada al Parlament, ni la seva renda, com li exigia l'oposició per saber si els seus ingressos de la farmàcia eren activitats econòmiques o, com deia ell, de patrimoni, començà a ser un problema per a la direcció de Madrid. Sigui per indicació de la central o bé per iniciativa pròpia, el passat febrer, sobtadament, Bauzà va convocar una conferència de premsa per mostrar la seva declaració de renda.

La sorpresa va ser gran: la declaració mostrava que els ingressos de la farmàcia estaven oficialment declarats com a "activitats econòmiques" i no com a rendes derivades del patrimoni. La sorpresa no acabava aquí. Impertèrrit, el president, amb la fredor que el caracteritza, va explicar que havia declarat com a "activitats econòmiques" els guanys de la farmàcia per qüestions tècniques de la declaració d'hisenda, però que clarament els ingressos eren, com ell havia dit abans, de caràcter patrimonial.

L'estupefacció de l'oposició no tenia límit. Tant Francina Armengol, se-

Carlos Delgado, conseller de Turisme, podria ser imputat per la justícia.

Un maldecap més per a Bauzà: Delgado

Fa dues setmanes la Fiscalia Anticorrupció i la policia judicial van entrar a l'Ajuntament de Calvià per requisar documents per a la investigació d'una suposada il·legalitat en els temps del batlle Carlos Delgado, el qual, el 2011, va ser nomenat conseller de Turisme del Govern balear pel president José Ramón Bauzà. En el moment de tancar aquesta edició, Delgado encara no havia estat imputat. La naturalesa de l'assumpte, però, indica que hi ha moltes probabilitats que sigui imputat: es tracta d'una concessió de la ràdio municipal feta suposadament de manera il·legal al llarg de diversos anys. Essent com era el màxim responsable legal de l'ajuntament, és probable que acabi imputat. Si fos així, o dimiteix del govern o el president el destituirà, segons va dir la setmana passada el conseller de Presidència, Antonio Gómez. Això, però, per a Bauzà podria encetar un nou flanc de problemes interns, perquè Delgado és el líder del sector més extremat, antinacionalista i anticatalanista del PP. Si quedés sense càrrec, sense control, podria regirar-se contra el president. No seria la primera vegada.

cretària general del PSOE, com Biel Barceló, del PSM, acusaren de "mentider" Bauzà. Anteriorment ja havien denunciat la que entenen com a clara incompatibilitat davant del Tribunal Superior de Justícia de Balears (TSJB), que ells consideraven del tot nítida una vegada coneguda la declaració d'IRPF de Bauzà. Ni els socialistes ni els econacionalistes no dubten que el president no podrà continuar en el càrrec i es mostren segurs "que serà inhabilitat" per aquest motiu.

De resultes de l'escàndol, Bauzà també va acabar acceptant que es fessin públiques les declaracions de béns patrimonials i d'activitats que els diputats i membres del govern han de fer obligatòriament a començament de legislatura, i que fins aleshores el PP s'hi havia negat. Novament, una sorpresa escandalosa: dies abans de fer-se pública aquesta informació, Bauzà havia fet una "declaració complementària" perquè, segons el PP, "havia tingut certs oblitats" en fer-la en primera instància.

Els “oblits” consistien que no havia declarat que tenia interessos en un caramull de societats com Unió Farmacèutica Balear, Endesa, Telefónica, Fondos de Inversión Mediolanum i una altra anomenada Catamar.

A la mentida sobre la consideració dels ingressos de la farmàcia, ara s’hi afegien aquests “oblits”. Com calia imaginar, PSOE i Més (PSM i aliats) feren repicar les campanes. “El president ha mentit i està inhabilitat per a seguir en el càrrec”, deia el Partit Socialista a través del seu portaveu Vicenç Thomàs. Des de Més s’assegurava que “és molt greu que el president hagi mentit al Parlament”, i per tant exigien la seva dimissió. Per part del PP, la portaveu parlamentària, Mabel Cabrer, assegurava que eren simples “oblits” sense més importància i que Bauzà “és pioner en la lluita contra la corrupció” i “a favor de la transparència”.

La polèmica no afluixa. I les declaracions sobre el tema que fan Bauzà i els altres dirigents del PP van adquirint característiques grotesques. El president va dir, fa dues setmanes, que el seu càrrec “no és executiu” i que, per tant, no és incompatible amb res. Sembla impossible, però ho va dir. Cabrer, per la seva banda, quan l’oposició insistia en el fet que Bauzà hauria de deixar el càrrec, va contestar que “l’oposició en bloc hauria de dimitir” per “perseguir el president” després que, a parer seu –un tant particular–, “s’hagi demostrat” que PSOE i Més “no tenen raó”.

Debilitat. Malgrat que Bauzà disposa d’una àmplia majoria absoluta, la veritat és que dins el PP ningú, excepte el seu reduït nucli de poder, el veu fort. Més aviat, tot el contrari. Perquè amb tot el que s’ha conegut –la mentida de la farmàcia, palesada en la declaració de renda, i l’altra que el PP en diu “oblits”, en la declaració de béns– només els més fervents partidaris seus estan segurs que el Tribunal Superior fallarà al seu favor. No són pocs, tanmateix, els qui no ho veuen tan clar. Aquest setmanari ha parlat amb tres militants rellevants, que ocupen o han ocupat càrrecs públics o bé també orgànics importants, i tot i que assegurin que “no ha tingut mala fe”, Bauzà, o que “no s’ha de perdre de vista que no ha robat, ni ha tocat cap doblar públic ni ha perjudicat cap ciuta-

Militants destacats del PP comencen a veure, si més no com a possible, que Bauzà no acabi la legislatura

dà”, no posen missions que el president pugui acabar la legislatura. “Me tem que podria passar el pitjor”, diu un dels tres, “perquè, si només fos la farmàcia, però és que és la farmàcia i la declaració de béns, i tot junt...”. No obstant això, s’aferrin al fet que “no ha robat” i que “no tot és tan nítid com diu l’oposició” per esperar que el Superior pugui salvar Bauzà, encara que fos amb algun tipus de crítica però sense arribar a declarar-lo incompatible i, per tant, salvant-lo de la dimissió.

Quan es produirà la sentència del TSJB? N’hi ha un precedent, relatiu, que és el de qui fou consellera de Salut del Govern del Pacte de Progrés entre 1999 i 2003, Aina Salom (del PSOE). El PP la denuncià per incompatibilitat pel fet de ser titular i propietària d’una farmàcia. El TSJB dictaminà que, en

efecte, era incompatible i que no podia haver estat consellera de Salut, però ho féu quan ja havia abandonat el càrrec. Podria passar el mateix amb Bauzà? És una opció més que considerada pel nucli dur del PP. Així, el president podria acabar la legislatura. Però alguns temen que “aquesta vegada [el Tribunal Superior] podria ser ben bé que fes més via”, segons diu un dels consultats. Un temor que coincideix amb l’esperança de l’oposició, la qual confia que en efecte el Superior sigui ràpid: “L’any que ve podria haver-hi sentència”.

Per si passés el pitjor per al PP, el nom de Maria Salom, actual presidenta del Consell de Mallorca, ja corre de boca en boca com a possible substituta de Bauzà.

Miquel Payeras

Edicions del País Valencià S.A.

ELTEMPS

Necessita comercial de publicitat

Envieu currículum a

publicitat@eltemps.net

adjunteu-hi fotografia